

LBRIS

We know
books

150 állatmese

MESÉL AZ ERDŐ



Roland

1. Mosómedvék az erdei iskolában	4	39. Kidobózás	37
2. Gyurka nyuszi szánkózik	5	40. Süteménysütő verseny	38
3. A születésnap	6	41. Szemét az erdőben	39
4. Farsang az erdei iskolában	7	42. A szép tiszta folyó	39
5. A farsangi fánk	8	43. Gyurka nyuszi egyedül van otthon	40
6. Csoda az erdőben	9	44. Szegény sárgarépak	41
7. Évszakok: a tavasz	9	45. Pitypangfűjás	42
8. A metszés	10	46. A fák	43
9. A bokrok ágai	11	47. Az érett gyümölcs	43
10. Kerti munka	12	48. Gyurka nyuszi és a számolás	44
11. Mókus Manci és a talált csoki	13	49. A kitört ablak	45
12. Kuglófsütés	14	50. Róka Rudi és Robi csapdában	46
13. Mackók a konyhában	15	51. A kidőlt fa	47
14. Pötyike kíváncsiskodik	16	52. Pötyike mancsa fáj	47
15. Egér az éléskamrában	17	53. A párnacsata	48
16. Lujzi kisegér és a sas	18	54. Gyurka nyuszi erős szeretne lenni	49
17. Lujzi otthonra talál	19	55. Születésnap rókaéknál	50
18. Lujzi új barátai	19	56. Hídepítés	51
19. Panni maci és a méz	20	57. Pötyike iskolába akar menni	51
20. Borz Brúnó unatkozik	21	58. Nyúl Anna nem akar iskolába menni	52
21. Az erdei tornaverseny	22	59. Róka Rudi és Robi ruhát mos	53
22. Pötyike nem tud elaludni	23	60. Különös verseny	54
23. Az elveszett kedvenc	24	61. Buborékfűjás	55
24. Nem ízlik az ebéd	25	62. Ici Pici Lizike és a szappanbuborék	55
25. Az új szalagok	26	63. Lányok és fiúk csapata	56
26. Róka Rudi szögbe lép	27	64. A játszótér	57
27. A fájós fog	27	65. Nyúl Anna nem akar enni	58
28. Ugróiskola	28	66. Tündériskola	59
29. A régi játék	29	67. A fűzfacsörgő	59
30. A gödör	30	68. A kincsvadászat	60
31. A szófogadatlan rókakölykök	31	69. Pötyike még kicsi	61
32. Róka Rudi vízbe pottyán	31	70. Frici vigyáz a testvéreire	62
33. A baráti segítség	32	71. A legkisebb mosómedve	63
34. Olvasni jó!	33	72. Rozi és Rézi segítenek	63
35. Zümi bajban	34	73. A papírsárkány	64
36. Sün Soma tüskéi	35	74. A bodzaszörp	65
37. Borús idő	35	75. A táborozás	66
38. Gyurka nyuszi és a főzőverseny	36	76. A túskebikor	67

77. A szélcsengő	67	114. Pötyike nem köszön	98
78. A pocsolya	68	115. Misike szájába vesz egy kavicsot	99
79. A jósnápn	69	116. A zöldborsó	99
80. Kavicsdobálás	70	117. Gyurka nyuszi mezei rokona	100
81. A kócos medvebunda	71	118. Nyúl Bandi és az erdei állatok	101
82. Kiönt a patak	71	119. A fára mászás	102
83. Pötyike bibije	72	120. Rabló-pandúr	103
84. Csere-bere	73	121. A legöregebb fa	104
85. A homokvár	74	122. A mancslenyomatok	105
86. Az iskolaújság	75	123. Bújócska a kukoricásban	106
87. A lufik	75	124. A tanévnyitó	107
88. A matematikatabor	76	125. Nyári élmények	107
89. Pötyike iskolába megy	77	126. Sünök a gyümölcsösben	108
90. Pötyike új iskolatáskát akar	78	127. Évszakok: az ősz	109
91. Játék alvás helyett	79	128. Hápi és Sári elrepül	109
92. A papírhajó	79	129. Sün Soma az avarban	110
93. Medve Frici horkol	80	130. Az unalmas iskola	111
94. Piszkos lábnyomok	81	131. A szélvihar	111
95. Az elmaradt kirándulás	82	132. A társasjáték	112
96. Pötyike sikerei az iskolában	83	133. Pötyike világgá megy	113
97. Róka Rudi és Robi görkorcsolyázni tanul ..	83	134. A nagy sár	114
98. Az új játszótér	84	135. Pötyike és a vadszőlő	115
99. A tanulmányi vizsga	85	136. A szüret	115
100. A barlang	86	137. Szent Mihály napja	116
101. Mókus Manci körmei	87	138. Az erdei makett	117
102. A málnabokorban	87	139. A montázs	118
103. A torkos Medve Frici	88	140. Pötyike az ágy alatt	119
104. Pillangócska bajba jut	89	141. Beköszöntött a hideg	119
105. Mikor esik már az eső?	90	142. A torokfájás	120
106. Évszakok: a nyár	91	143. Évszakok: a tél	121
107. Vakáció	91	144. Gólya Gizi és a téli hónapok	121
108. A tanévzáró	92	145. Lujzi és Cilike téli munkája	122
109. Róka Rudi balesete	93	146. A mézeskalácsok	123
110. A sátorozás	94	147. Az összetört szánkó	124
111. Gyurka nyuszi a vízen	95	148. Gyertyaöntés	125
112. Pancsolás a tóban	96	149. Az erdei karácsony	126
113. Az erdő legerősebb lakója	97	150. Az új év köszöntése	127

1. Mosómedvék az erdei iskolában

LIBRIS

We know
books

Elérkezett a nagy nap a Mosómedve családnál: a két kis mosómacilány, Rozi és Rézi először mentek az iskolába. Nagyon izgatottak voltak reggel, nem is tudtak reggelizni. Mindketten az új ruhájukban indultak az erdei iskolába. Kézen fogva léptek be az iskolába, ahol már Medve tanár néni várta őket. Rozi és Rézi félénken bemutatkozott, leültek a helyükre, s csendben figyeltek.

Tanítás után mindenki kiszaladt a tisztásra játszani, a két kis mosómedve nem ment a többiekkel, csak távolról nézték őket. Rozi el is pityeregte magát:

— Mikor mehetünk haza?

Hiányzik az anyukám!

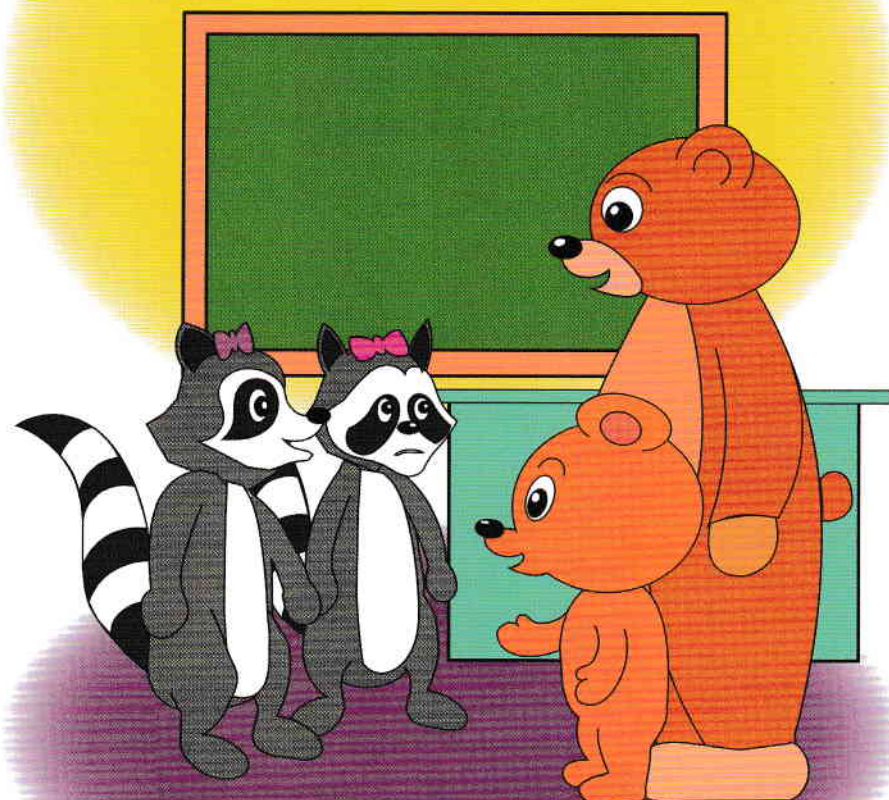
Rézi csak szorongatta testvérkéje kezét. Ekkor odaszaladt hozzájuk Medve tanár néni kislánya, Panni maci:

— Gyertek játszani velünk!

Pont ti hiányoztok a körjátékhoz! Meglátjátok, milyen jójáték! Úgy örülnénk nektek!

A két mosómacilány nagyon örült a kedves szavaknak, szaladtak is játszani a többiekkel, s pár perc múlva el is múlt a félénkségük.

Otthon már lelkesen mesélték Mosómedve mamának, hogy milyen jól sikerült az első napjuk az iskolában, és alig várják, hogy másnap újra mehessenek.



2. Gyurka nyuszi szánkózik

LIBRIS

We know
books

Egy szép téli reggelen Gyurka nyuszi kinézett az odújuk ablakán, és látta, hogy minden fehér, és hatalmas pelyhekben hull a hó. Örömeiben azon nyomban ugrott egy nagyot. Megkereste Nyúlanyót, és arra kérte, hadd mehessen el a barátaival szánkózni a patak melletti kis dombra. Nyúlanyó megengedte, de lelkére kötötte Gyurka nyuszinak, hogy nagyon óvatos legyen a hóban, és ne a patak felőli oldalon szánkózzon, hanem a másik oldalán, nehogy belecsússzon a patakba.

— Még csak az kellene, hogy megfázzon! – aggódott Nyúlanyó.

Gyurka nyuszi nagy lelkesen mindent megígért, és vidáman elindult. Útja először Mókus Marcihoz vezetett, majd együtt mentek Sün Somáért. Így hárman sétálgattak a fehér hóesésben a domb felé. Kis idő múlva elérték a dombot. Felhúzták rá a szánkót, és már csúsztak is. Azonban a friss hóban nem jutottak le a domb aljáig. A szánkó eldőlt velük együtt, és a három kis barát a hóban találta magát. Jót nevettek, majd feltápáskodtak. Visszahúzták a szánkót a domb tetejére. Gyurka nyuszi ekkor látta, hogy a patak felőli oldal sokkal simább. Ott biztos jobban csúszik a szánkó! Bár eszébe jutott, hogy mit ígért Nyúlanyónak, de elhessegette a gondolatot. Majd nagyon fog vigyázni, hogy ne csússzanak bele a fagyos patakba!

Gyorsan felültek, és Gyurka nyuszi ellökte a szánkót. Csak úgy siklottak, csúsztak a hóban lefelé! Olyan gyorsan elérték a domb alját, hogy Gyurka nyuszi hiába fékezett, már nem tudtak megállni. Mindhárman belepottyantak a fagyos patakba. Pont abban a sorrendben estek a vízbe, ahogy a szánkón ültek: először Sün Soma, majd Mókus Marci és utánuk Gyurka nyuszi. Nagyon megijedtek, de szerencsére gyorsan ki tudtak mászni a hideg patakból, majd ázottan, futva hazaindultak.

Gyurka nyuszi félve lépett be az ajtón. Nyúlanyó mérgesen nézett rá, de aztán gyorsan leültette a meleg szobában, és száraz ruhát adott a kis nyuszifiúra. Gyurka nyuszi hüppögve csak annyit mondott:

— Megígérem, hogy soha többet nem szánkózom a domb patak felőli oldalán!



3. A születnap

Medve papa egy havas téli reggelen összehívta a medvegyerekeket, Fricit, Pannit és Pötyikét.

— Ma van Medve mama születésnapja. Szeretném, ha meglepnénk valamivel!

— Én majd szedek hóvirágot neki – mondta Panni.

— Én építék neki egy nagy hóembert – mondta Frici.

— Én, én... – Pötyike, a legkisebb mackó, nem tudott semmit se kitalálni.

— Nem baj, Pötyike, te még kicsi vagy! Medve mama a puszinak is örülni fog – vigasztalta Medve papa a kis mackót.

Panni maci el is sietett az erdőbe hóvirágot szedni, Frici pedig a hóemberkészítéshez fogott hozzá. Pötyike sírdogálva ballagott egy távolabbi fatuskóhoz, rákucorodott, majd nemsokára elszenderedett. Egy erősebb szelő ledöntötte a tuskóról az alvó kis mackót, s ahogy gurult a hóban, hatalmas hógolyó lett belőle. Eközben Frici már majdnem elkészült a hóemberrel, még a fejéhez hiányzott egy nagyobb hógolyó. Már kikészítette a répát, a kalapot, valamint a szemének és a szájának való gombokat is. Ekkor látta meg pár lépésnyire a hóemberfej méretű hógolyót. Így be tudta fejezni a hóembert. Panni is megérkezett a hóvirágcsokorral. Medve papa kihívta Medve mamát.

— Boldog születésnapot! – köszöntötték Medve mamát kórusban.

— De hol van Pötyike? – kérdezte Medve papa.

— Boldog születésnapot, Mama! – kiáltotta a hóember, s kibukkant belőle Pötyike.



4. Farsang az erdei iskolában

LIBRIS

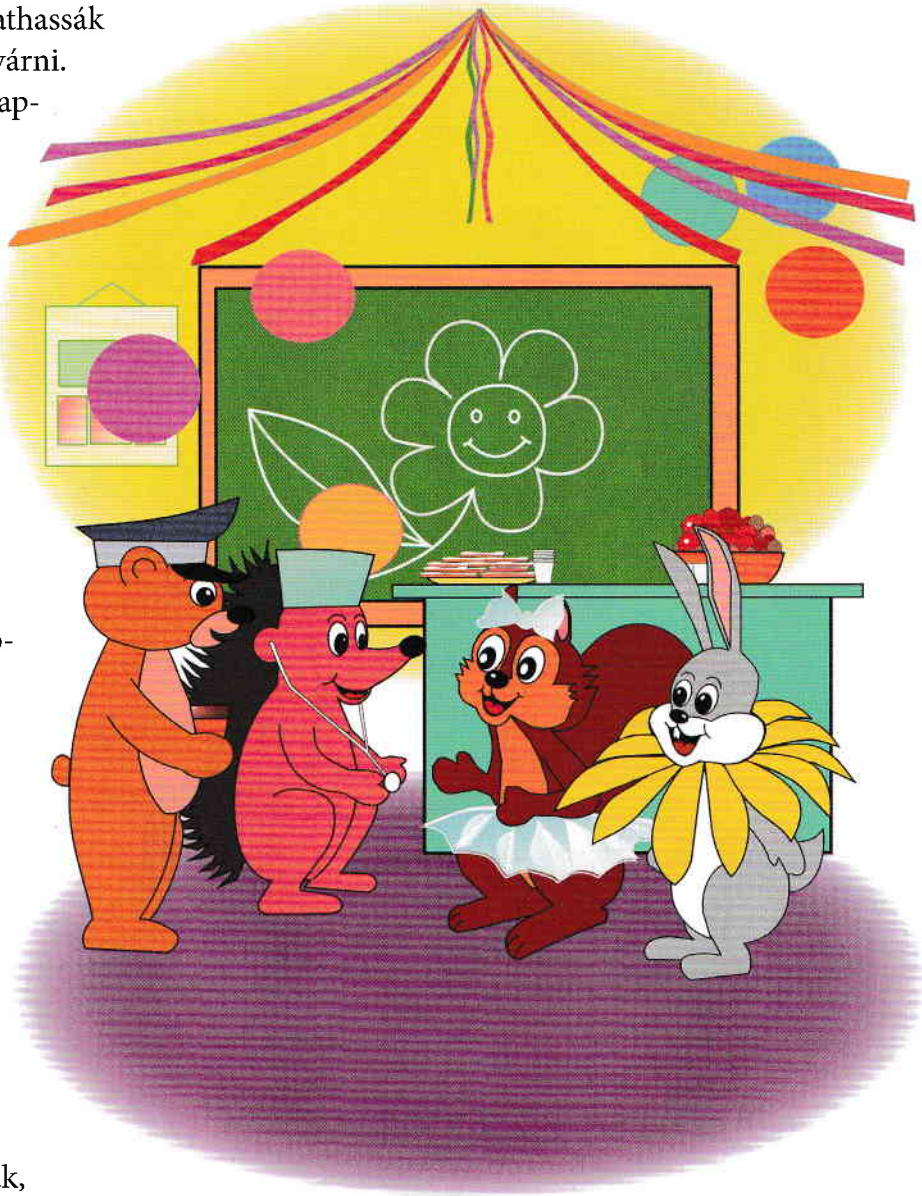
We know
books

Közeledett a farsang ideje. Az erdei iskola kis tanítványai is készülődtek az ünnepségre. Mindenki ki-gondolta, hogy minek fog beöltözni, de senkinek sem árulták el, hogy majd meglepetés legyen. Otthon mindenki hatalmas lelkesedéssel elkészítette a jelme-zét, és lázas izgalommal várták, mikor jön el végre a nagy nap, hogy megmutathassák a többieknek. Nem kellett sokat várni.

Hamarosan elérkezett farsang nap-ja! A kis állatkák tanítás után ott maradtak az iskolában, feldí-szítették a termet lufikkal, szí-nes díszekkel, szendvicseket készítettek, kitették a finom süteményeket és a gyümöl-csös, magvas tálakat. Ezután mindenki hazament, hogy már a jelmezében érkezzen vissza.

Szép sorban érkeztek is a jel-mezbe öltözött kis tanítványok: Mókus Marci és Manci tánc-soknak öltöztek, Róka Rudi és Robi focistáknak, Medve Frici rendőrnek, Panni maci anyu-kának, és Pötyike volt a kicsi-nye, Mosómaci Rozi és Rézi énekesnőknak, Sün Soma és Lea orvosnak és ápolónőnek, Gyurka nyuszi kertésznek, Nyúl Anna pedig napraforgó-nak.

A farsangi mulatság nagyon jól sikerült, sokat mókáztak, táncoltak, és kíváncsian várták, hogy ki lesz majd a fánkevő verseny győztese.



5. A farsangi fánk

Az erdei iskola farsangján Medve tanár néni fánkevő versenyt hirdetett. Medve Frici, Gyurka nyuszi, Nyúl Anna, Rudi és Robi, a két rókakölyök és Mókus Marci nevezett be rá. A többiek szurkoltak nekik.

A versenyzők leültek egy asztal köré, Medve tanár néni kitett egy óriási tálat, tele finom fánkkal. Megbeszélték, hogy az győz, aki a legtöbb fánkot eszi meg a tálból. Panni maci és Mókus Marci jegyezte papíron, hogy ki hányat evett meg.

— Kezdődhet a fánkevő verseny! – indította el a versenyt Medve tanár néni.

A hat versenyző egymás után kapta be a fánkokat, Panni és Marci alig győzte számolni. A többiek biztatták a versenyzőket, és sajnálták, hogy mégsem neveztek be.

— Frici már hatot evett! Robi hármat, Nyúl Anna négyet! – számolt be folyamatosan az állásról Marci.

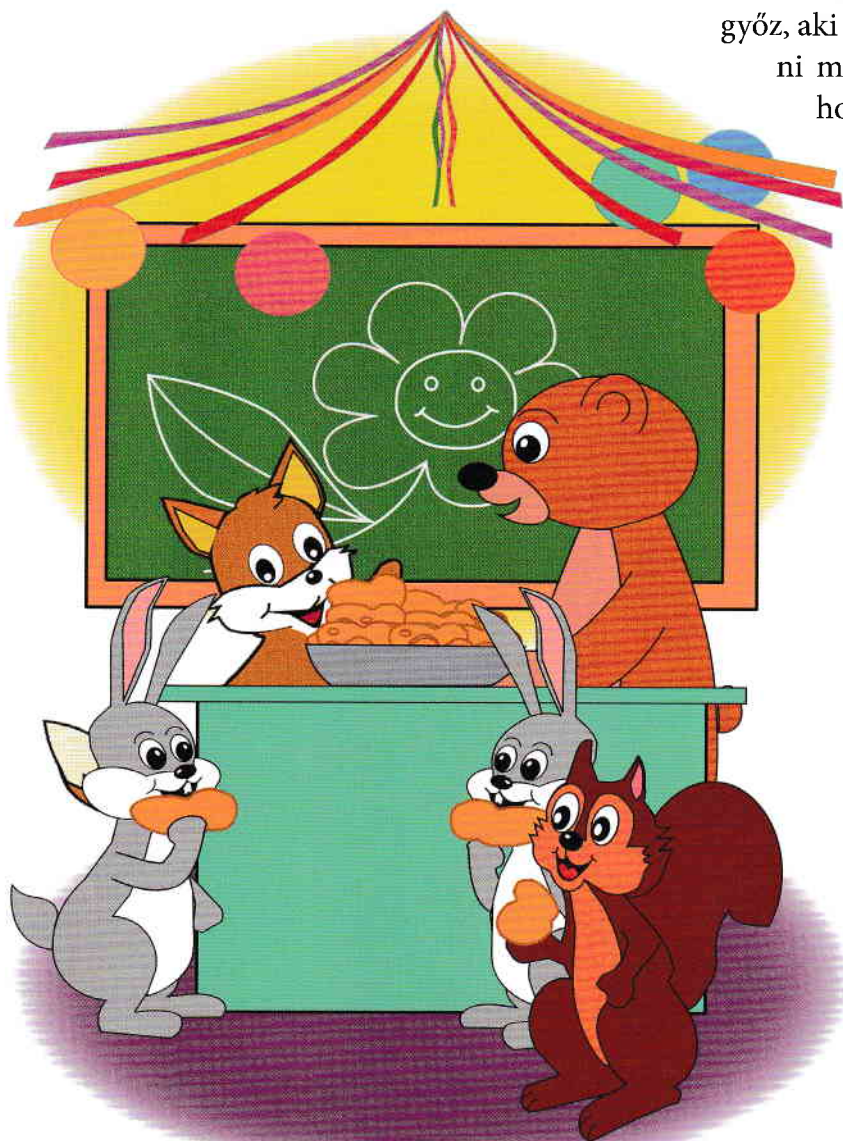
A fánk olyan ízletes és zamatos volt, hogy Rudi, a rókakölyök nem győzött betelni vele. Ő ette meg az utolsó fánkot a tálból, ezzel véget is ért a verseny.

— A fánkevő verseny győztese Rudi! – hirdette ki az eredményt Medve tanár néni. – Összesen tizenegy fánkot evett meg. Gratulálunk! Itt az érmed!

Rudi nagyon örült a győzelemnek és az éremnek. Nem is versenyzőnek érezte az egészet, hiszen a fánk olyan finom volt, öröm volt enni. A farsangi mulatság folytatódott tovább, egy idő után

Robi a testvérét kereste, meg is találta, a sarokban ült összegörnyedve:

— Fáj a hasam! Túl sok fánkot ettem! – panaszkodott Rudi, a rókakölyök.



A Medve család Frici születésnapjára készülődött. A tavasz első napján összegyűlt a család minden tagja: Medve mama, Medve papa, Medve Frici, Panni maci és Pötyike. Medve mama, mint minden évben, most is elmesélte Frici születésének a történetét:

Azon az éven sokáig tartott a tél, nagyon sok hó esett, és sokáig megmaradt, nem múlt el a nagy hideg sem. Medve papa már nagyon várta, hogy megszülessen első kis medvebocsa, de féltette a nagy téli hidegtől. Medve mama nyugtatgatta, hogy mire megszületik a kis bocsi, addigra biztosan megérkezik a jó idő is.

És így is történt! Egy reggel Medve papa kiment az erdőbe, hogy megnézzze, van-e már jele a tavasznak. Sokat járt-kelt az erdőben, míg egy távoli kis tisztáson talált egy talpalatnyi helyet, ahol már nem volt hó, s ott megtalálta a tavasz első hírnökét is, a hóvirágot. A hóvirág kicsi volt, de életerős. Medve papa sietett vissza Medve mamához, hogy elmondja neki a jó hírt, s mire hazaért, már megszületett a kis bocsi, akinek a Medve Frici nevet adták.

Abban az évben ő volt a tavasz első medvebocsa, aki a hóvirággal együtt érkezett. A Medve családban azóta a tavasz hírnökének nemcsak a hóvirág számít, hanem Medve Frici is.



7. Évszakok: a tavasz

Az erdei iskolában Medve tanár néni egy új feladatot adott tanítványainak. A kis állatok figyelmesen hallgatták.

— Most tavasz van. Szeretném, ha megfigyelnétek a környezetünket, hogy milyen az erdő tavasszal – adta meg a témát Medve tanár néni. – Tanulmányozzátok az erdő növényeit, figyeljétek meg, hogy mi történik velük tavasszal! Mindenki gyűjthet is a témához való dolgokat!

Az erdei iskola tanítványai kíváncsian vetették magukat az erdőbe. Figyelmesen járták körbe az erdő egy részét, mindent aprólékosan megfigyeltek és megvizsgáltak. Mókus Manci virágzó faágakat gyűjtött, Sün Lea pedig bimbózó virágokat talált. Róka Rudi friss hajtású levélkéket gyűjtött össze. Amikor visszaértek a tisztásra, ahol az erdei iskola állt, Medve tanár néni nagyon örült, hogy tanítványai sok mindent hoztak. Mindent megmutattak, megmagyaráztak.

— Tavasszal éled újra a természet, felébred a hosszú téli álomból. Ilyenkor újra kihajtanak a növények, kibújnak a virágok a földből, a fák rügyezni kezdenek, leveleket, virágokat hoznak. Tavasz végén a gyümölcsök is megjelennek a fákon és a bokrokon. Tavasszal sokat süt a nap, melegszik az idő, ez segít a természetnek kivirulni – foglalta ügyesen össze a tudnivalókat Sün Lea.

— És tavasszal van a kedvenc ünnepem, a húsvét! – tette hozzá Gyurka nyuszi.

8. A metszés

Egy kora tavaszi napon Medve papa összeszedte a szerszámaikat, és elindult az erdő felé.

— Mehetünk mi is? – kérdezte Medve Frici és Panni maci.

— Hát persze, gyertek csak! – felelte Medve papa.

A két medvebocs vidáman szaladgálva követte az apukájukat. Mikor már jó ideje mentek, Medve Frici megkérdezte:

— Hová megyünk? És minek ez a sok szerszám?

Medve papa mesélni kezdett:

— Tudjátok, kora tavasszal megújul a természet, a növények, a fák, a bokrok és a virágok ébredezni kezdenek. De segíteni kell nekik! Az előző év elszáradt ágait le kell vágni, meg kell tisztítani a bokrok és a virágok helyét, hogy az új ágak, rügyek hajtani tudjanak. És a növények ezt úgy hálálják meg, hogy sok-sok virágot és termést hoznak.

Frici és Panni ámulva hallgatták a természetnek ezt a csodáját. Közben meg is érkeztek az erdő egyik nagy tisztására, ahol rengeteg málnabokor volt. Nyáron ide szoktak járni Medve mamával begyűjteni az érett málnákat, amiből finom lekvár, szörp és pite készül.

Medve papa nekilátott a metszésnek, Frici és Panni pedig összegyűjtötték a levágott ágakat. Sokat dolgoztak, de megérték, a tisztás bokrai és fácskái felfrissítve várhatták a tavaszi ébredést.



9. A bokrok ágai

Medve Frici morgós kedvében volt. Korán kellett kelnie, hogy segítsen Medve papának hazahordani a sok levágott ágat, amit előző nap gyűjtöttek össze. Az erdőben bandukoltak, Frici pedig egész úton elégedetlenül dűnnyögött és dörmögött az orra alatt:

— Miért kellett ilyen korán felkelni? Ma hétvége van, aludhattunk volna még! Később is ráértünk volna elindulni, azok a levágott ágak már úgysem mennek sehova!

Medve papa csak hallgatta, mosolygott magában, ő is ilyen volt medvebocs korában.

— Mikor érünk már oda? Már unom ezt a sok gyaloglást! – hallgatta Medve papa Frici újabb morgását.

Aztán valami mást is hallott Medve papa: ágak recsenését és roppanását, ahogy valaki éppen letördeli őket. Hátrafordult, és látta, hogy Frici tördeli a bokrok ágait. Medve papa azonnal rászólt Fricire:

— Nem szabad letördelni azokat az ágacskákat, mert a bokrok is élőlények! Azok az ágak is rügyeket, leveleket, virágokat és termést hoznak. És az a termés valakinek még fontos élelem lehet!

Medve Frici megszeppenve hallgatta a dorgálást, és megígérte, hogy többet ilyet nem tesz.

Nemsokára elérték a tisztást, ahol az előző nap összegyűjtött ágak heverték, amivel indulhattak is haza.

